

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی دو چامه تازی از خاقانی و بحتری علمی- پژوهشی

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

محمدامیر مشهدی - دانشیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

آرمان کوهستانیان - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سیستان و بلوچستان

فاطمه جاقوری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

خاقانی شروانی و بحتری طایی در میان شاعران پارسی زبان و تازی سرای شناخته شده هستند و بسیاری از سخن سنان از همان دیرباز به آثار آنان، توجه داشته اند، ولی خاقانی پژوهان به سبب دشواری و بیگانگی زبان، کمتر به سروده های تازی این سرایشگر دو زبانه پرداخته اند. او در پهنهی سروده ها و نامه هایش، خودبال و برمنشانه، تنی چند از سخن آفرینان تازی گوی را یاد می کند. از این میان، بر پایه تازی سروده های کنونی، تنها بحتری را به آوردگاه سخن فرا می خواند و در سروده های بلند، افزون بر پیکره، بحر و قافیه را نیز از چامه ما للجزیره و الشام بحتری به وام می ستاند. او که در معنی و لفظ، خواهان شیوه تازه و گریزان از رسم باستان می باشد، از پیروی فراتر رفته است. خاقانی در روزگار سال خوردگی، همراه با سرودن از زندگانی خویش، پیشوایی دانشمند به نام جلال الدین خواری و بحتری در اوان جوانی، فرمانروایی طایی به نام ابوسعید ثغری را می ستاید. جستار پیش رو برای نشان دادن جنبه های گوناگون پیروی و نوآوری سراینده ایرانی به گونه ای فشرده چامه های یاد شده را از دیدگاه زبانی و فکری، سنجیده است تا گامی هر چند کوتاه در شناساندن سروده های تازی خاقانی بر دارد.

کلمات کلیدی:

خاقانی، بحتری، سروده های تازی، ادبیات تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833907>

